

die med 3,000 Rd. osv., men saa er det ikke ligegyldigt for ham, hvor han sættes i Skat, naar der er en Mulighed for, at disse Communer have en forskjellig Skatteprocent, og det er det, jeg fremhævede under 1ste Behandling, og som jeg maa gjentage idag, at — saaledes som det Udvalg, der sidst behandlede Sagen har viist, — kunne efter Contingentsystemet Mænd med de samme Indtægter, hidrørende fra de samme Kilder, komme til at ansættes i Skat efter 6 forskjellige Procentsatser og altsaa blive ansatte til 6 forskjellige Afgiftsbeløb. Her er der altsaa en Fare ved at skulle parteres imellem forskjellige Communer; men naar man derimod overalt sætter den samme Procent, og naar dertil kommer Bestemmelserne om Selvangivelse og om Fradragene, der kunne stee forholdsvis efter Indtægterne i enhver Commune, saa kan jeg ikke indsee Faren derved; thi saa er der kun Tale om en lille Uleilighed. I den Henseende er jeg uenig med det ærede Medlem foran (Fenger), som sagde, at Hovedfordelen ved Procentssystemet var Sikkerheden; jeg siger, at Hovedfordelen derved er Ligeligheden. Jeg kan ikke nægte, at jeg sjældent er bleven saa lidet overbevist af, hvad det ærede Medlem har fremsat, som Tilfældet er idag, thi jeg har ikke fundet et eneste Argument i hans hele Foredrag, som var mig nyt eller kunde bevæge mig til at forandre min Stemmegivning. Det ærede Medlem har ved de Argumenter, han fremsatte, ved den Maade, hvorpaa han udtalte sig, haabe skarpt og ironisk, og ved den store Dygtighed, hvormed han førte sin Sag, vel viist, at han troede, at Contingentsystemet var det bedste, og at kun det efter hans fulde Overbevisning og efter alle de Arbejder, han i saa Henseende har beskæftiget sig med, vilde give et retsærdigt Resultat, men han har ikke fremsført saa stærke Grunde, at de skulle kunne bevæge os Andre til at forandre vor Anskuelse; ellers havde han ikke fremsført saa mange Ubetydeligheder, som han har, ligesom jeg ogsaa troer, at det ærede Medlem i sin Praxis maa være stødt paa Meget, der staaer i Modsigelse med hans Anskuelse. Jeg skal endnu kun udtale mig om det fra Udvalget foreliggende Forslag, som jeg paa det Bedste skal anbefale til det ærede Thing. Det har

været mig en overordentlig Tilfredsstillelse at see et saadant Forslag fremkomme fra Udvalget, hvori Medlemmer af saa forskjellige Partier have haft Sæde, at de vel ogsaa kunne antages at repræsentere Anskuelserne hos de forskjellige Medlemmer i Salen, og, naar dertil kommer, at det eneste Medlem, der har været uenigt med Udvalgets Fleertal, hører til samme Parti som jeg, saa tør jeg nok sige, at der i denne Enighed i Udvalget ligger et godt Varjel for Fleertalsforslagets Skæbne. Det, der nu foreligger for os fra Udvalget, er efter min Mening det eneste Retfærdige. Det sætter nemlig en bestemt Procent for bestemte Indtægter efter bestemte Regler, og Enhver, der vil gjøre sig den Uleilighed at see, hvilke Indtægter han har havt, saaledes som han bør, og vil læse Loven igjennem, kan selv sørge for ikke at blive for høit beskattet. Nu veed jeg vel, at Mange ville sige, at der vil fremkomme et for lille Resultat — thi ikke Alle ere ærlige —, og at Følgen deraf vil være, at man maa sætte Procenten høiere, saa at den Virkelige bliver overbeholdt. Det maa jeg imidlertid bemærke, at denne Fare ikke vil være stor, naar man har faste Regler; thi det er en af Hovedfordelene, at Enhver kan bruge Selvangivelse, der vel ikke vil kunne tjene til Sammenligning og Veiledning uden for Skattecommisfairesne, efter som Selvangivelserne ikke blive offentliggjorte, men vil være en stor Veiledning for Skattecommisfairesne. I denne Henseende maa jeg bemærke, at Noget af det Vigtigste ved Indkomstskatten — og det er Noget, jeg altid har søgt at gjøre gjældende — det er at faae denne Offentlighed bort; thi den afholder Folk, der ellers bedst kunde det, fra at bruge Selvangivelse, saa at man staaer Fare for ikke at faae det rette Forhold frem. Dernæst maa man ogsaa lægge Mærke til, at Selvangivelsen begunstiges derved, at Den, der bruger en saadan, vil have et Værn imod en for høi Ansættelse i Modsatning til dem, der ikke bruge en saadan Skatteansættelse. Det ærede Medlem foran hittede en stærk Tvivl om, hvorvidt Selvangivelse vilde blive benyttet i høi Grad rundt om i Landet. I den Henseende er der nu det mærkelige Forhold, at første Gang, man